

הנידון: הפקס ששלחת 10.1.01

א. נ.

1. שמחתי לראות שסוף סוף קיבלת את התמליל שערכתי כתמליל הנכון ואני רואה בכך מעין הודאה כי התמליל בו השתמשת בבית המשפט היה מעוות, שגוי ומטעה. אינני מבין מדוע את מתקשה להודות בכך ישירות; אחרי הכל, כעורך דין טוב, "טיפלת" בחומר לטובת שולחך, ויפה עשית. אבל כעת אנו לא עוסקים יותר בניסיון לזכות במשפט, אלא בניסיון להבין מה קרה בטנטורה שני נושאים שעת ברור לכולם הקשר בניהם הוא מקרי בהחלט. אגב, וודאי שמת לב, כעת שהאוניברסיטה הזמינה אותך להשתתף באופן מלא ברשתות הקשר שלה, כי כולם מקבלים את התמליל החדש כתמליל הנכון ויתרה מכך, כל אחד מבין משהו אחר מן התמליל הזה. כך אתה מקבל חינם אין כסף שיעור בהיסטוריה ובהיסטוריוגרפיה. מי יודע אולי אתה תשכנע את הרקטור שלנו לבקש מבית המשפט לאפשר לאוניברסיטה לדון באופן אקדמי בשחזור אירועי העבר.

2. כן, אגב מעולם לא האשים איש בפשעי מלחמה. אני כן מאשים אותם בכך.

3. העובדות.

4. כפי שצינתי אכן חשפת כמה אי דיוקים בעבודתו של כן. אחד מהם הוא המשפט "פה בטנטורה רצחו ערבים". אבל, אותו אמבר כן משווה את מה שנעשה בטנטורה לרצח שבויים על ידי הגרמנים. השוואה שאתה השמת מן הטקסט שהבאת לבית המשפט. על כן אין זו אמירה ריקה כדברך לקשור בין שני הנושאים. אי קשירתם יחדיו היא השמטה מכוונת שלך.

5. המכתב של אמבר. כן, כן. אני בטוח שאתה תוכל להביא עוד תצהירים של אנשי אלכסנדרוני המתחרטים על כך שהתראינו אצל כן. אפשר להבין אותם. גם הפלסטינים אגב חוששים, מסיבות אחרות, להתראיין כעת. הנה למשל משה גרשוני טען שתדי מעולם לא ראיין אותו. אתה מבין כעת מדוע אתה ואני צריכים להודות לתדי על הקלטות??!

6. העדות של אבו פהמי לא הושמעה במלואה בגלל אילוצי הזמן והמקום. גם העדויות התומכות בסיפור של כן וודאי הובאו על ידך בגלל אילוצי הזמן והמקום. באמת, אדוני, מדוע להתכחש למיומנותך כעורך דין? התעללת בטקסט של אבו פהמי כדי לזכות בבית המשפט. כל הכבוד. הנה הטקסט הנכון:
אבו תופיק; השמות לא כל כך חשובים. אצלו הבעיה היא שישי הודעת מלחמה שהיא רשומה אצלם

אבו פהמי: ממני הם לקחו הרבה. שלושה ארבעה כבר לקחו ממני [נותן שמות אנשים]

אבו תופיק: הודעת המלחמה לא רשמת מה שאומרים האנשים?
אבו פהמי: אולי האנשים האלה לא היו אז איך הם רושמים, איך שהם רוצים?
אבו תופיק: הודעת המלחמה לא דיברה אמת. אבו נביל, אחי היה בן שש, הוא נמצא שם, נשאר ללון אצל משפחת שורה.
תדי: אני רוצה להגיז לך משהו. כשיש מלחמה נהרגים אנשים משני הצדדים, אבל אחרי שצד אחד הרים ידים השאלה מה עושה הצד השני. אם ירה אחר כך. זאת השאלה, כמה בערך מתו?

אבו פהמי: אני הייתי רושם את שמות ההרוגים ואוספים אותם אחר שגמרנו שמו אותנו באוטו ולקחו אותנו לזמארין.
אבו תופיק: הוא היה אוסף את ההרוגים

תדי: המתים
אבו תופיק: את המתים. ברגע שבאו אלו מזכרון הם גם היו בדרך לרצוח אותם, להרוג אותם

אבו פהמי: הרי הרדיו אמר אז כשהיינו בתחנת המשטרה, היו בחצר, הרדיו אמר אז כבשנו מקום אסטרטגי על יד הים, על יד הים, ימי וקרעי והרגו, זאת אומרת הלכו הרוגים מהם מאתיים וחמישים. זה מה שאמרו אחרת מה אנחנו יודעים.

תדי: זה סך הכול מכל הכפר?

אבו תופיק [לאבו פהמי] מה שהוא רוצה לדעת זה האם הרגו אנשים אחרי הכניעה או לא?

אבו פהמי: מה אנחנו יודעים זה לא

אבו תופיק: הוא היה כמו האנשים, מה הוא ידוע. הרגו אותם לפני הכניעה, אחרי הכניעה

תדי: אבל ברור שיירו באנשים אחרי הכניעה? זה מאה אחוז?

אבו פהמי: לא ראינו אותם הורגים אחרי שהרמנו ידים

אבו תופיק: לא ראה שהרגו.

אבו פהמי: לא ראינו, לא הרגו. אנחנו שהתאספנו כל תושבי הכפר במקום רחוק לא. לא הרגו. חייל אחד ירה כמה יריות בתקרת הבניין שהיינו בו,

הבניין הגדול שהיינו בו ליד הים, לא ראינו שהרגו.

תדי: לקחו מכם לעוד מקום? או מה

וכאמור הטקסט הזה מתייחס להוצאות להורג, לא לטבח הראשון שאבו פהמי היה עד לו. אבו פהמי, בניגוד לעדים האחרים שראו את ההוצאות להורג הוא עד לטבח של 95 איש. כמו כולם הוא ידע שנקברו 250 איש.

7. אכן גם במקרה של אבו פהמי חשפת אי דיוק, לא סילוף זדוני ומגמתית, בציטוט של כך.

8. גרף. אתה קובע שהוא לא היה בקרב. גרף קובע שהוא כן היה בקרב. מכאן שאתה מקבל את התמליל של מה שהוא אמר. אבל אתה קובע, מן הסתם כהיסטוריון מוסמך ומנוסה, כי הוא לא היה היכן שהוא היה. וזאת על פי המסמכים. סוף סוף הבנת את חשיבות עבודתו של כך. אילו הסתמכנו על המסמכים לא היינו חושפים את הטבח בטנטורה. עדותו של גרף תקפה לפחות כמו כל העדויות האחרות

9. כאת מתברר שאתה גם פסיכולוג. כאשר העדות אינה מוצאת חן בעינייך האיש הוא סנילי. אולי כל אלה שאינם זוכרים טבח הם סנילים?

10. החשיבות של עדותו של סוקולר שהיא מתיישבת עם העדויות של הפלסטינים. אבל הם כמובן גם סניליים. כן סוקולר, כמו פרידן, כמו אמבר, כמו אבו פהמי, פה ושם מתבלבלים בתקופה, בכוון ההתקפה, בשמות החברים. זה גם קרה לניצולי שואה במשפט דמניוק. וגם שם עורך דין מוצלח הצליח לבלבל אותם עוד יותר. אבל מה זה שייך לזיכרון שהם נושאים איתם על טבח ומעשי הרג?

11. כעת מתברר שאתה גם מדען. במקום שיש קבורה לא יכולה להיות התנפחות. יכול להיות. אבל סוקולר התכוון לכך שהקבורה לא נעשתה כראוי; ואז קברו שוב. מה לא הגיוני בכך?

12. אז שוב אתה מגיע למסקנה בדבר הזדוניות והמגמתיות של כך. נו טוב, מה לעשות. כל מי שמכיר את כך, כולל יואב גלבר, יעידו בפנייך שזדוניות אינה חלק מאופיו ומכוונותיו.

בברכה,
אילן פפה

שמחתי לראות שאריה מליניאק הפרשן כבר אינו מכותב.